dets Vilkaar maa være ganske anderledes end Danmarks. Det ærede Medlem Hr. Brorsen kørte frem med den nuværende svenske Krigsminister Hansson og sagde, at Hr. Hansson skulde have sagt, at et Neutralitetsværn maa ikke være saaledes, at en fremmed Magt føler sig fristet til at krænke Neutraliteten. Nej, naturligvis, en Dør skal enten være aaben eller lukket, det er kun daarlige Generaler og letsindige Piger, der holder Døren paa Klem, og har man et saadant Neutralitetsværn, skal man naturligvis sørge for, at det er i Orden, at det virkelig lukker. Men det er jo ikke et Neutralitetsværn, vi vil indrette her, det er et Vagtkorps, og det er noget helt andet. Man kan ikke sammenligne uensartede Ting, saaledes som det ærede Medlem Hr. Brorsen gør.

Man kan heller ikke som det ærede Medlem, køre frem med Finland. Det ærede Medlem sagde, at det var det røde Finland eller de røde Soldater, der havde lavet Terrorismen i Finland. Nej, det var sandelig de sorte eller de hvide, hvad man nu vil kalde dem, der har ført et Rædselsregimente dèr i en saadan Grad, at der den Dag i Dag sidder finske Socialdemokrater i Fængsel, og de kan ikke komme ud igen, fordi det hvide Regimente fremdeles holder dem fast. Hvis Finland er Eksempel paa noget, saa er det netop paa, at et lille frisindet Folk og et lille fattigt Folk med mange Proletarer skal afruste snarest muligt, for ellers gaar det dem ilde.

Da der ikke var nogen Vægt i de andre Argumenter, som de Herrer kørte frem med, saa rettede de deres Skyts mod den højtærede Udenrigsminister, der talte her i Gaar. Jeg føler Trang til at rette en Tak til den højtærede Udenrigsminister for den Tale, han holdt. Det var i Virkeligheden en fuldstændig Redegørelse for hele Situationen, som den er i Øjeblikket, for vor Stilling under Folkeforbundet og for de Pligter, vi kan have eller ikke have. Dette gav den højtærede Minister en fuldstændig Redegørelse for, og det tjener de Herrer fra den anden Side til liden Ære, at de ikke tager Ministerens Redegørelse til Efterretning i Stedet for baade her i Salen og i Pressen at udbasune den som forkert. De Herrer kommer og klager over, at i Udlandet bliver vi ilde set og angrebet, fordi vi afruster; det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister i Gaar svarede aldeles udmærket herpaa: vi skal tage Hensyn til, hvad det er for Folk, som i første Linie angriber; det er Folk, som maa tjene de Partiinteresser, som de paagældende Blade repræsenterer. Det er akkurat det, det er. Hvad er det for Folk, som angriber os i Udlandet? Det er Hr. Franz von Jessen eller Hr. Corfitz Ulfeldt, eller hvad man nu vil kalde ham, som skriver i det franske Blad „Le Temps". Det er en Mand, som har levet i Udlandet i flere Aar, og som skamskænder sit Land, alt hvad han kan. Hvis en saadan Mand skulde tages alvorligt, saa hører alt op; hvad han siger, bliver ganske vist aftrykt i konservative danske Aviser som udmærkede Udtalelser, som det er værd at tage til Efterretning, men det er i Virkeligheden Angreb paa hans Fædreland, og hvad kaldte man saadanne Angreb i gamle Dage?

Nej, det som skrives i Udlandet, bærer i meget høj Grad Præget af at være bestilt Arbejde eller Vennetjeneste fra Konservative i Udlandet. Naar en svensk Minister, Hr. Trygger, rejser til Malmø og holder en Tale tværs over Øresund, ligger det nær at slutte, at han har villet gøre sine danske Venner en Tjeneste, har villet vise dem en Venlighed ved at holde denne Tale, og det er der intet at sige til, men man maa ikke tage Talen for mere end en Venlighed til de danske Konservative, saaledes som Meningen er. Det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister har fuldkommen Ret i, at naar vi afgør disse Spørgsmaal, skal vi ikke appellere til Udlandet, det er her i Salen, disse Spørgsmaal skal afgøres, og ikke ude i Pressen, heller ikke er her Spørgsmaal om, hvad Udlandet mener om den Sag.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde noget om, at han vilde ikke frakende os Fædrelandskærlighed. Det er meget pænt af ham, jeg ved nu ikke, hvad der kunde ske, hvis han havde gjort det, det vilde ikke have bedrøvet mig saa forfærdeligt meget, saa det ærede Medlems Forsikring er ikke meget værd, navnlig ikke, da han bagefter fremkom med en hel Del skarpe Udtalelser om det fremsatte Forslag: at det er en Ulykke for Landet og en Skam for Landet, at det er blevet fremsat. Naar man bruger saadanne Udtryk, nytter det ikke at sige, at man ikke vil frakende os Fædrelandskærlighed, og at man ikke vil frakende os de bedste Hensigter. Det var rart, om Ordene kunde svare nogenlunde til Teorien. Det ærede Medlem vil gerne have Ordbogen forvansket, han kan ikke lide, at vi bruger Udtryk som Chauvinisme og Militarisme, det er Skældsord, siger det ærede Medlem. Ja, hvis det er Skældsord, saa er det, fordi vor Agitation er naaet